

אל כוחות-השלום בישראל:

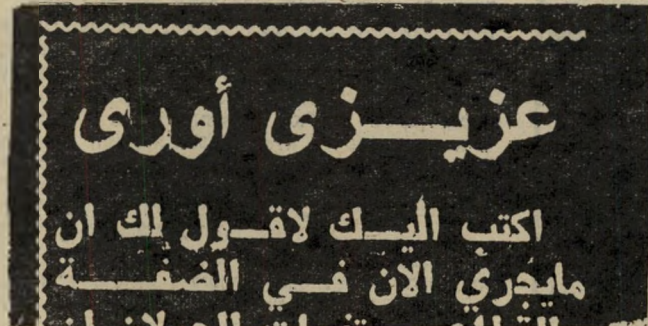
פרופסורים כמו שראכי. הוא חבר מערכת כתבי-העת רבי-היוקרה "עונוים פלסטיניים". שראכי השתתף בשעתו בוועידה שכונת סה בווינגטון עליידי מערכת כתבי-העת הישראלי "ניו-אומלוק". הוא נפגש לא פעם עם אישים מתנועת-השלום הישראלית, וביניהם מתי פלד ואורי אבנרי. לפני ימים מעטים שוחח עם אורי אבנרי בטלפון הרבינאומי.

"אדשעב" פירסם את "מיכתבו של שר" אבי" במקום המאמר הראשי שנפסל עדי ודי הצנזורה. הוא ציין שקיבל את המאמר "באמצעות הטלפון מווינגטון". אגב, "אדשעב" גם פירסם את הראיון שנתן עיצאם סרטעווי איש אש"ף, לשבועון הפעודי "אל-מג'יה". אך מכיוון שלא יכול היה להשיג את המקור הערבי, תירגם את הראיון מג'יה יון "העולם הזה" חזרו לערבית. להלן הקריאה של שראכי במלואה:

בשבוע שעבר פירסם העיתון המיוזרת ירושלמי, "אדשעב" ("העם"), מיסמך מיוזרת-במיוזרת: קריאה לעם ישראל, הכתובה בצורה של מיכתב אישי. כאותו גליון מפר"ם העיתון תרגום מאמרו של אורי אבנרי, "הברכארים", שהופיע בגליון האחרון של "העולם הזה" (2330).

הפרופסור הישאר שראכי הוא היפסוי ריון נודע באוניברסיטת ג'ורג'טאון בווינגטון טון. הוא נמנה עם הפרופסורים הפלסטיניים הנודעים (ביניהם האגוד האגודי ואדרי ארד סעיד) היוועים בהשתייכותם למחנה המתון באש"ף, הדוגל בהקמת מדינה פלסטינית בגדה וברצועה, לצד ישראל. שמו גם הוזכר ב-1977, ערב ביקור אנוור אלסאדאת בירושלים, כאשר הסתמנה מוגמה לכנס מחדש את ועידת-ז'נבה. הוצע אז שהעולם הערבי ייוצג בה עדידי מושלחת כד-ערבית משותפת, שבה ייוצגו הפלסטיניים עליידי

יורי יורי אורי

הכתרת ב"אדשעב" הרגשה של חשש ופחד...

ואת מקומה תופסת. בייחוד אצל יהודי אמריקה, הרגשה של חשש ופחד מפני הצפוי בעתיד כתוצאה מהפראקטיקה המטורפת הזאת.

עוד יבוא יום והמאמינים ב"עליונות הכוח ייוכחו שפיתרון הבעיה הפלסטינית לא יוגשם עליידי נסיון לדכא את העם הפלסטיני, לחסל את קיומו הל-אומי ולדון אותו להיעלמות לאומית.

העם הפלסטיני חיה יחיה! שני המיליונים שבתוך הארץ, ושני המיליונים שמחוזה לה, יחיו! הם יחיו, גם אם תנסה ישראל ללכת בדרך זו.

יש קבוצות נרחבות בישראל, הדוחות את הנסינות לחסל את קיום העם הפלסטיני, והן תע-מודנה על המישמר מול כל נא-ציזם חדש. הן מבינות כי ביטחון ישראל אינו טמון בהתפשטות ו-בדיכוי, וכי יובטח רק עליידי כך שהעם הפלסטיני יממש את זכותו להגדרה עצמית ולהקמת מדינתו העצמאית על אדמת מולדתו.

העם הפלסטיני פותח את זרועותיו על ישראלים העומדים לצידו במאבקו להגשמת השלום והדור-קיום בארץ. המאבק הוא אחד, ו-הגורל הוא אחד!

פרופסור שראכי, העם הפלסטיני פותח את זרועותיו...

הם שכחו שמי שחי על החרב ייכחד בחרב. ההיסטוריה מלאה בדוגמות לכך. כאן, באמריקה, סוערים האני-שים, ביניהם רבים מהיהודים, למישמע הידיעות על הדיכוי ו-האלימות שמבצע צבא סדיר נגד עם חסר-נשק, שילדים חמושים באבנים מגינים עליו. הסתיימה ההתפעלות מהלוחמים המנצחים,

אותך: האם זהו סתם טימטום או שיגעון של החלש הרואה עצ-מו לפתע ככלי-יכול? האין הדוגלים באלימות מבי-נים שהכוח שברשותם הוא כוח מושאל, ושמקורו ייבש באחד הימים, ואולי אף בקרוב? האין הם מבינים שהמשועבדים על-ידם היים יתחזקו בעתיד ויהיו הכלי-יכולים מחר?

בכפרו של רפי נלטון. אחר-כך תנדוד התערוכה להל-אביב ותח-זור שנית אל הכפר של נלטון, שם, לצידו של עגלי-הזהב, כשפני-הם דרומה, יעמדו הפסלים לנצח-נצחים ודור ודור, תחת שלטון ישראל, מצרי או רב-מדינותי.

סל מורכב מגבס בצבעי זהב וכסף, מפעמון המסמל את השלום ומ-הצוצרה - סמל לכך שאופירה נעזבה ללא תרועת-הצוצרות, כי קול דממה דקה. את התערוכה מתכוון הפסל לעת-מצוא להציג בעוד כחודשיים

שלושת הפסלים של ינוקא, ב-גובה של מטר והצי כל אחד, מסמ-לים האחד את אופירה, השני את סיני והשלישי את ימית. הפסל של אופירה הוא המר-שים מכולם, אולי מכיוון שינוקא קשור בכל מאורו אל המקום. הפ-

יראלים בחו"ל

שה בצמרת

ישראלים ופלסטינים

המגיעים לארצות-הברית

למסע הסברה למען

השלום, מגלים שיש

אגודה אמריקאית למען

שלום ישראלי-פלסטיני.

"יר אבי עוז והדר" סלים תמ-זאם הם שני ישראלים - או-אלי ופלסטיני? 200 אמריק-

— ביניהם גם ישראלים וער-השוהים בארצות-הברית -

שוהי בעייה פוליטית.

ז ותמרי הופיעו לפני הקהל

עדון גולדן-גייס שבניו-יורק.

הוא מרצה לתיאטרון באוני-

יטת תל-אביב, ותמרי הוא

ה לסוציולוגיה באוניברסיטת

זית. הם באו לארצות-הברית

להדווח על המתרחש בימים אלה

ה המערבית. היומנה היתה

הוועד לטולי-דירות עם ביר-

ל יהודי ברוקלין. את ה-

נה בניו-יורק אירגן אלן סלר-

ב, יהודי-אמריקאי. הוא הריץ

שני האורחים במסע מספרך

אל חוף, שהגיע לשיאו ב-

ה בוויילג.

אשר נשאל תמרי מה יכולים

ודים בארצות-הברית לעשות

להקל על מצבם של תוש-

בשטחים הכבושים, השיב:

י יודע מה הם יכולים לעשות,

אני יודע מה אסור להם לע-

ל. לפעמים נדמה לי שכל יהודי

קלין נמצאים בהתחליוות

הגבעות שמסביב לאוניבר-

ת ביר-זית.

מסע האמריקאי של עוז ותמרי

ע במקביל להתארגנות של

אגודה אמריקאית למען שלום יש-ראלי-פלסטיני - מקבילתה של המועצה הישראלית. מרי אפלמן, אזרחית אמריקאית, היא שייסדה את האגודה. בין מייסדיה יש רב-נים, פקידים בכירים לשעבר ב-מישרד החוץ האמריקאי, כמרים ופעילי-שלום. נמצאת שם גם ה-סופרת רחל (ברקיע החמישי) אי-תן. השבוע הוזמנה מישלחת מטעם האגודה לפגישה עם פקידים בכי-רים במישרד-החוץ האמריקאי.

אילת

אל יתהלל

חוגר כמפתח

אופירה פונתה

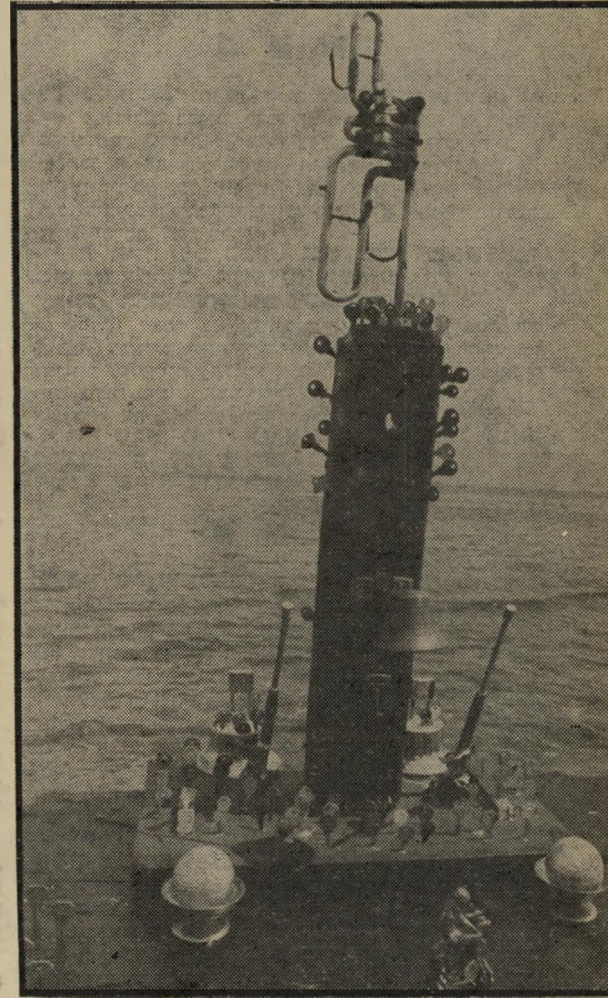
בקוד דממה דקה,

עתה מציב המזנואי

זיכרה הצוצרה.

מי שאיבד בחודשים האחרונים מפתח במלון הסלע האדום באילת יכול למצוא אותו על שלושה פס-לים מעשי ידיו של איש המלון, רבי-סרן (מיל') משה ינוקא. כי מאז ששמע ינוקא כי תושבי אר-פירה מתבקשים להחזיר את מפת-חות דירותיהם, צץ במוחו רעיון, והוא החל יוצר שלושה פסלים המסמלים, לדעתו, את הפינוי-הרעיון של ינוקא היה לאסוף כמה שיותר מפתחות, כי המפתח לדעתו הוא עצם רבי-שימושי. אין הוא מתבייש להודות שהרעיון אינו שלו, אלא של מורו ורבו, סלבדור דאלי.

לנצח נצחים. במשך ארבע חודשים אסף ינוקא 3000 מפתחות. הוא ליקט אותם אצל חברים, אצל לקוחות המלון, אצל בתי-מלון ש-ערכו חידוש-מלאי. כל מי שהכיר אותו טרח לשלוח מפתח אישי מ-לו, כדי שיהפוך לפסל.

הפסל של ינוקא מפתחות באופירה